

**НЕДІЛЬНІ
АПОСТОЛЬСЬКЕ І
ЄВАНГЕЛЬСЬКЕ
ЧИТАННЯ**

НЕДІЛІ УСІХ СВЯТИХ

Київ
2016

Послання Святого Апостола Павла до Євреїв, зачало 330,
глава 11, стих 33 – глава 12, стих 2.

Бра́тїє, сї́їи вси вѣрою побѣ-
дїша царствїа, содѣлаша прав-
дѣ, полѹчиша ѡбѣтованїа, за-
градїша оҹста лѡвѡвз:

Оҹгасїша силѡ ѡгненнѡю, їз-
вѣгоша ѡстреа меча, возмо-
гоша ѡ немоци, быша крѣпцы
во бранехз, ѡбратїша вз вѣг-
ство полки чужїхз.

Прїа́ша же́ны ѡ воскресенїа
мертвѡа своа: їнїи же їзвїени
быша, не прїемше їзбавленїа,
да лѡчшее воскресїе оҹлѡчатз:

Дрѡзїи же рѡганїемз и ранами
їскѡшенїе прїа́ша, е́ще же и
оҹзз и темнїцз.

Ка́менїемз повїени быша, пре-
трїени быша, їскѡшенїи быша,
оҹвїйствомз меча оҹмрѡша: про-
ндѡша вз мїлѡтехз, и вз
кѡзїахз кѡжахз, лишени,
скорѡаще, ѡзлѡблени:

Браття! Усі святї вірою
перемагали царства,
творили правду, одер-
жували обітницї, зату-
ляли пащі левів,

гасили силу вогню і
уникали вістря меча,
зміцнювалися від немо-
чі, були сильні на війні,
проганяли полки чу-
жинців;

жінки одержували по-
мерлих своїх воскрес-
лими; інші ж замучені
були, не прийнявши
визволення, щоб одер-
жати краще — воскресіння;

інші зазнали наруги
та ран, а також кайда-
нів і в'язниць,

були побиті камінням,
перепилювані, зазнава-
ли катування, помира-
ли від меча, тинялися в
овечих і козячих шку-
рах, терплячи нестатки,
скорботи, озлоблення;

Йхже не вѣ досто́инъ [вѣсь]
міръ, въ пусты́няхъ скита́юще-
ся, ѿ въ гора́хъ, ѿ въ верте́-
пахъ, ѿ въ про́пастехъ земны́хъ.

И сѣи вси послѣствовани
бывше вѣрою, не прѣша ѡвѣ-
стованіа:

Бг҃ъ лѣчшеє чѣдѣ ѡ насъ пред-
зрѣвшѣ, да не безъ насъ
соверше́нство прѣимѣтъ.

Тѣмже оубо ѿ мы, толѣкѣ
имѣше ѡблежѣнъ насъ ѡблѣкѣ
свидѣ́телей, гѣрдостъ всѣкѣ
[времѣ всѣкое] ѡложше, ѿ
оудѣбѣ ѡвѣсто́ательный грѣхъ,
терпѣніемъ да течемъ на
предлежѣщій намъ по́двигъ:

Взира́юще на нача́льника вѣры,
ѿ соверши́телѣ іиса.

ті, яких увесь світ не
був достойний, блукали
по пустелях і горах, по
печерах та ущелинах
землі.

І всі ці, засвідчені у ві-
рі, не одержали обіця-
ного,

тому що Бог передба-
чив про нас щось кра-
ще, щоб вони не без нас
досягли досконалости.

Тому і ми, маючи дов-
кола себе таку хмару
свідків, скиньмо з себе
всякий тягар і гріх,
який нас обплутує, і з
терпінням підемо на
подвиг, який чекає на
нас,

дивлячись на Нача́ль-
ника і Виконавця віри
Ісуса.

**Євангеліє від Матфея, 38 зачало, глава 10, стихи 32-33,
37-38, глава 19, стихи 27-30.**

Рече гдѣ своїмъ оученикѣмъ:
всѣкѣ, иже исповѣсть мѣ предъ
человѣки, исповѣмъ єго ѿ азъ

Сказав Господь своїм
учням: **КОЖНОГО, ХТО
ВИЗНАЄ мене перед**

пРЕДЪ ОЦЕМЪ МОИМЪ, ИЖЕ НА
НЕБЕСѢХЪ.

И ИЖЕ ѠВЕРЖЕТСЯ МЕНЕ ПЕРЕДЪ
ЧЕЛОВѢКИ, ѠВЕРГУСЯ ЕГѠ И ЯЗЪ
ПЕРЕДЪ ОЦЕМЪ МОИМЪ, ИЖЕ НА
НЕБЕСѢХЪ.

ИЖЕ ЛЮБИТЪ ОТЦА ИЛИ МА-
ТЕРЬ ПАЧЕ МЕНЕ, НЕСТЪ МЕНЕ ДО-
СТОИНЫ: И ИЖЕ ЛЮБИТЪ СЫНА ИЛИ
ДОЧЕРЬ ПАЧЕ МЕНЕ, НЕСТЪ МЕНЕ
ДОСТОИНЫ.

И ИЖЕ НЕ ПРИИМЕТЪ КРѢТА СВОЕ-
ГѠ, И ВЪ СЛѢДЪ МЕНЕ ГРАДЕТЪ,
НЕСТЪ МЕНЕ ДОСТОИНЫ.

Тогда Ѡвѣщавъ пѢТРЪ рече
Емѹ: се мы Ѡставихомъ всѧ, и
въ слѢдъ тебе идѡхомъ, что
оубо вѣдетъ намъ;

Иисъ же рече имъ: аминь гла-
голю вамъ, ѡакѠ вы шѣдшии по
мнѣ, въ пакыбытїе, егда сѧ-
детъ снъ человѣческій на пре-
столѣ славы своеѧ, сѧдете и вы

людьми, того визнаю і
Я перед Отцем Моїм
Небесним; а хто зре-
чется Мене перед
людьми, зречусь того і
Я перед Отцем Моїм
Небесним.

Хто любить батька чи
матір більше, ніж Ме-
не, недостойний Мене;
і хто любить сина чи
дочку більше, ніж Ме-
не, недостойний Мене;
і хто не бере хреста
свого і йде слідом за
Мною, той недостой-
ний Мене.

Тоді Петро, відпові-
даючи, сказав Йому:
ось, ми залишили все і
пішли слідом за То-
бою; що ж нам буде?
Ісус же сказав їм: іс-
тинно говорю вам, що
ви, котрі пішли за
Мною, при відновлен-
ні світу, коли Син
Людський сяде на пре-

НА ДВОУНА́ДЕСЯТЕ ПРЕСТО́ЛѢ, СѢ-
ДА́ЩЕ О́БЪМАНА́ДЕСЯТЕ КОЛѢНОМА
І́ІЛЕВОМА.

І́ ВСА́КЪ І́ЖЕ О́СТАВИ́ТЪ ДО́МЪ,
І́ЛИ БРА́ТІЮ, І́ЛИ СЕ́СТРЫ, І́ЛИ
О́ТЦА, І́ЛИ МА́ТЕРЬ, І́ЛИ ЖЕНУ́,
І́ЛИ ЧА́ДА, І́ЛИ СЕ́ЛА, І́МЕНЕ МОЕ-
ГО РА́ДИ, СТОРИ́ЦЮ ПРИ́МЕ́ТЪ, І́
ЖИВО́ТЪ ВѢ́ЧНЫЙ НАСЛѢ́ДИ́ТЪ.

І́НО́ЗИ ЖЕ БУ́ДУ́ТЪ ПЕ́РВИ, ПОС-
ЛѢ́ДНІИ: І́ ПОСЛѢ́ДНИ, ПЕ́РВІИ.

столі слави Своєї, ся-
дете і ви на дванадця-
тьох престолах судити
дванадцять колін Ізра-
їлевих. І всякий, хто
залишить дім, або
батька, або матір, або
жінку, або дітей, або
землі заради імені Мо-
го, одержить в стократ
і успадкує життя вічне.
І багато хто з перших
будуть останніми, і ос-
танні першими.

omns.w.pw

«Кто может возвещать Истину и не возвещает, тот будет осуждён Богом».

Св. мч. Иустин Философ

